

Vilics Botond Milán: A szeretet forrása

„A költészet világnapjára”

A vers egy varázslatos eszköz,
egy szeretetteljes gondolati ösvény.
Egy eszköz, melynek ritmusától
a szív is képes szabadon repülni.
S a megfáradt lélek, a lángjához kuporogva
Táplálja , mind azt amire rendeltetett.
Úgy kell a belőle kiáradó szeretet,
mint éltető forrásvíz a LÉTNEK.
Melytől életed naponta, új értelmet nyerhet.
Ahogyan minden egyes nap, az égbolton váltakozva
bevilágítja a Hold és a Nap szeretett Földünket,
Erejükben telt tiszta fényünket megcsillogtatva
szíveinket felolvasztva, érte viszonzást nem várva
adni kíván s a biztonságra és csak a jóra törekszik.
Nap mint nap új reményekkel, álmokkal
érzésekkel, vágyakkal telve indul útnak.
A szeretet forrása örök s végtelen a kincse,
Csak az kell, hogy szíved értéknek tekintse.
S tőlem kérdezed mi is valójában a kincse?
Minden vagy semmi, erény vagy képesség,
érzelem vagy vágy, élet vagy halál,
képesség vagy ösztön, hit vagy bizalom,
barátság vagy szerelem, biztonság vagy felelősség,
erő vagy energia, kötődés vagy ragaszkodás?

Ki lehet a megmondója?

Válaszom megleled, csak bátran nyisd ki szívedet!

A központi fénymagod a te Istened, ki felügyeli az egész létedet.

Hisz Ő maga, az igaz SZERETET.

Kérlek hát, oszlasd el bizonytalanságban szült félelmedet,

Hogy meg ne szakítsd vele az egységet.

De egy valamit jól jegyezz meg, mindig bölcsen cselekedj!

Egy út van, amin keresztül a titkot s a tudást is megleled,

amely a bölcsesség kapuján majd átvezet,

s ez nem más mint a HIT és a SZERETET.

Melyet lelked templomában bármikor meglelhetsz.

S végre itt Önmagad lehetsz.

Lásd meg a beszűrődő napfényt,

ami a kitaposott ösvényen majd végig vezet.

Olyan, mint a lelkünkben megszólaló ősi dallam.

Mellyel próbáld meg újra felvenni a ritmust.

Aminek megnyilvánulása, szavak nélkül is pontosan érezhető.

Így hát arra biztatlak, bátran hívd életre a szívedben.

Hisz a világon senkinek és semminek nincs hatalma felette.

Csodálattal nézd, ilyenkor milyen rendezettség uralkodik lelkedben.

De te tudod jól s átérzed,

hogyan a verset tovább írni is lehet,

hisz szájról – szájra szállva,

papírra jegyezve terjed,

s jó példát mutatva, tud élő maradni

míg csak létezek.

A szeretet megnyilvánulása szemmel látható a lélek tükrének kivetítettődésében,

az emberi kapcsolatok szoros kötődési mintájában s a belénk táplált ösbizalom elnyerésében

a szeretetteljes szavak kifejezésében s a derűs mosolyok ragyogásában,

a szenvedélyek lángra lobbanó tüzében s a karok gyengéd ölelésében,

a szabadság szárnyalásában s a lélekemelő hit befogadásában.

Olyan ez mint a lágy szellő fuvallata, mikor végig simít arcodon.

S szinte bele borzongsz egész testeddel.

A ringatózó fák leveleinek susogása,

a színpompás virágok friss illatának kavalkádja,

s a patak vizének egyenletes fodrozódása,

végtelen harmóniát s csendet képes teremteni lelkedben.

Vilics Botond 7.b

Olcsai - Kiss Zoltán Általános Iskola